

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2011. szeptember 4.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ÓRIZZ, URAM!

Lekció: 1Sámuel 24,1-9

Alapige: 1Sámuel 26,23-25

Az Úr mindenkinek megfizet a maga igazsága és hűsége szerint, mert az Úr a kezembe adott ma téged, de én nem akartam kezet emelni az Úr fölkentjére. Amilyen értékes volt előttem a mai napon a te életed, olyan értékes legyen az én életem is az Úr előtt, és mentsen meg engem minden nyomorúságtól. Akkor ezt mondta Saul Dávidnak: Légy áldott, Dávid fiam! Bármibe fogsz, véghez fogod vinni. És elment Dávid a maga útjára, Saul is visszatért a maga lakóhelyére.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban, hálatelt szívvel borulunk le gyermekek és felnőttek is eléd ezen a mai napon. Magasztalunk, hogy te vagy a világmindenség teremtetője és gondviselője.

Köszönjük, hogy annyira szerettél bennünket, hogy megszántál, és az Úr Jézus Krisztust szabadítóul küldted a számunkra. Köszönjük, hogy a Szentlélek bizonyosságot tesz rólad, mint Atyáról és Fiúról. Szentháromság egy örök, igaz Isten, áldd meg a mi együttlétünket, szenteld istentiszteletté jelenléteddel.

Köszönjük, Urunk, a mögöttünk levő nyári szünetet. Köszönjük, hogy pihenhattunk gyermekek és felnőttek egyaránt. Most, amikor az új iskolaévet elkezdjük, szeretnénk ezt úgy tenni, hogy segítségül hívunk, Urunk, és várunk, hogy kísérsz el bennünket ennek az évnek minden munkájába és minden napjára.

Áldunk mindazokért az ajándékokért, amit a nyáron kaptunk nemcsak a pihenésben, hanem a gyermekhetekben, csendeshetekben. Köszönjük, hogy olyan sokakat sokféleképpen tápláltál lelki eledellel.

Kérünk, nyisd meg előttünk most igéd ajtaját, hadd legyen üzenetté számunkra, amit mondani akarsz. Kérünk, beszélj velünk, Urunk és engeddd, hogy úgy lássunk téged, mint akinek igaza van, és előtted elcsendesve, megalázkodva együtt tudjuk mondani azt, amit a kis gyermek Sámuel is mondott: szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!

Ámen.

Igehirdetés

Szeretett gyülekezet! Örülök, hogy a mai vasárnapon együtt lehetünk tanév-nyitó alkalmából. Nem ez a legszebb nap az esztendőben. Tudom, hogy a gyerekek a tanévzárót jobban szeretik, és bizonyára a pedagógus testvérek is elmondhatják, hogy a tanévzáró sokkal kellemesebb számukra. Már két nap eltelt az iskolaidőből, már csak száznolcvanegynéhányat kell kibírniuk.

Ma azt a történetet vesszük felnőtteknek is, ami a gyerekek rendje szerint a vasárnapi gyermek-istentiszteleten következik. Ők most Sámuel könyvét tanulmányozzák, és mára ez a szakasz esett nekik, ezt kaptam én is, hogy erről szóljak, amikor Dávid megkíméli Saul életét.

Az jutott eszembe, hogy a gyerekeknek azt kellene kiemelni: kíméljétek meg tanáraitok életét és idegrendszerét! No de az igének mélyebb üzenete is lesz, de azért ez is hadd legyen előttetek.

Miről is van szó itt, ebben az igében? A Saul, Izráel első királya engedetlen lett az ő megbízójával, az élő Istennel szemben, ezért Isten elvetette őt, visszavonta tőle a megbízást, a királyságot. Isten úgy határozott, hogy Dávid legyen a király.

Igen ám, de ez a váltás nem történt olyan simán és egyszerűen. Saul halálra kereste Dávidot, üldözte őt. Az igében azt olvastuk: háromezer fegyveres harcost toboroz Saul maga köré. Ez elég nagy szám. Képzeljétek el, hogy háromezer katonával üldözi Dávidot azzal a kis csapattal együtt, akik meg őhöz voltak hűségeseek.

A történet arról szól, hogy Dávidnak kétszer is lett volna lehetősége arra, hogy Sault megölje, amikor találkozott Saullal, amikor egymás útját keresztezték. És minden bizonnyal sok ember így is tett volna. Sok ember bizonyára visszaütött volna, megölte volna azt, aki őt üldözi, aki az életére tör. Dávid azonban nem így tesz, azért, mert ő Isten gyermeke. Mert ő Lélek szerint akar járni, Istennek tetsző életet akar élni, Istennek akar engedelmeskedni.

Négy dolgot szeretnék kiemelni ebből az igeszakaszból. Négy indulatot láttam én ebben a két fejezetben, és erről a négyféle indulatról szeretnék most nektek egy-két dolgot elmondani.

- Az első, amivel itt találkozunk, az a gonoszság indulata. Ha megnézzük ezt a két fejezetet, akkor látjuk, hogy mind a két fejezet tele van gyilkos indulattal, gyűlölettel, hamissággal, fenyegetőzéssel. Az ölésre való biztatással. Ma is igaz, hogy amióta az ember bűnbe esett, azóta gonosz világban élünk.

Már Noé idejében is úgy volt, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön. Isten azt látja a földön, hogy ahogy az emberek is szaporodtak, elterjedtek, ezzel együtt a gonoszság is megszáporodott és elterjedt.

Valaki azt mondta a múltkor, hogy nem szeret híradót nézni a tévében, mert másról szem szólnak, csak arról, hogy ki kit és hogyan ölt meg.

Vagy például amikor a mentősök szóvivője nyilatkozik, akkor így kezdi: még a sokat tapasztalt kollégák is megdöbbennek. Vagy amikor egy-egy híradást bejelentenek, azt mondják: megrázó képek következnek. Aztán azok a képek már nagyon meg sem ráznak bennünket. Még talán a gyermekeket sem rázzák már meg, mert annyit látunk ilyet.

Valaki megöli a családját, és aztán végez magával is. Valaki beront egy szigetre, és ott kilencven percig lövöldöz és halomra lő embereket. Egyik énekünkben így éneklünk erről: Mi mást, más minket öl.

A mi Urunk Jézus Krisztus azt mondta, hogy nemcsak ez az ölés ám, amikor valakit pisztollyal lepuffantunk vagy késsel megölünk. Az Úr Jézus arról is tanít bennünket, hogy lehet ölni szavainkkal, nézéssel, sértéssel, akkor, ha valakit csúfolunk, akkor is öljük az ő lelkét, és ez is a Tízparancsolat isteni rendelkezésébe ütközik. Ne ölj!

Ebben az igében azt látjuk, hogy Dávid útját keresztezi Saul útja. Az igaz ember útját keresztezi a gonosz ember útja. Sokan azt kérdezik: miért van ez így? Nem jó lenne, ha ez a két út nem keresztezné egymást?

Sok gyerek mondta: jó lenne mindig neszmélyi csendeshéten lenni, vagy vakációs bibliai héten lenni. A felnőttek pedig mindig Tahiban szeretnének lenni. Nem véletlen, hogy nem nagyon akarunk onnan hazajönni. Ahogy annakidején a tanítványok is kérték: Mester, építsünk itt három hajlékot, egyet neked, Mózesnek és maradjunk itt közösségben. Az Úr Jézus nem engedi meg nekik, hogy a Tábor-hegyén maradjanak, sőt a mennybemenetel napján azt mondja: menjetek a világba és hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek. Amikor a világban vagy, akkor tudomásul kell venni, hogy a gonoszsággal találkozol és a gonoszság útjával.

Azt szeretném most mindnyájatoknak elmondani, hogy ebben a gonosz világban őrizzen meg bennünket Isten attól, hogy a mi szívünkben gonoszság legyen. Hogy mi és ti ne legyetek gonoszak.

Olyan szomorú látni, amikor egy-egy gyerek belerúg a tanárába. Ez nem egyedi eset, függetlenül attól, hogy egyről vagy kettőről hallunk. És ez idegesíti a tanárokat. Igen, ez nem gonoszság? De bizony az!

A mai üzenetnek azt a címet adtam: Őrizz, Uram! Úgy menjete el, és úgy legyünk az iskolában, munkahelyen, társasházunkban, lakásunkban, szomszédok között, hogy kiáltsunk az Úrhoz: Uram, őrizd engem! Gonoszság ne férkőzzön hozzám. Gonoszság ne legyen a szívemben.

Olyan szomorú, amikor látni, hallani lehet, hogy ahol lakunk, van egy ember, aki szeret feljelentgetni. Van egy ember, aki nem fizeti a vízdíjat és ezért az egész vizet lekapcsolják. Mindig van egy ember, aki gonosz. Igen, a hívők találkoznak a gonoszokkal, a gonoszság útjával. De lehet kérni az Urat: Uram, őrizd meg engem! Azt mondja Isten igéje, hogy mind testünk, mind lelkünk őriztessék meg. Ahogy a Filippi levélben is írva van: aki imádkozó életet él, aki az Úrra tud figyelni, aki Istennek akar engedelmeskedni, annak szívét és gondolkodását megőrzi az Úr Jézus Krisztusban.

Őrizze meg tehát szíveteket, gondolkodásokat Jézus Krisztusban. Legyetek így osztálytársaitokkal, legyünk így munkatársainkkal, a lakótársainkkal, bárkivel szemben. Kérjük és várjuk, hogy Isten őrizze meg a szívünket és gondolatainkat.

Pál apostol a Kolossébeliekhez írt levélben arra inti a gyülekezet hívőit: „Most vessétek el magatoktól mindazt a haragot, az indulatot, a gonoszságot, az Isten-káromlást, és szátokból a gyalázatos beszédet. Ne hazudjatok egymásnak, mert levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt. Öltsetek tehát magatokra, mint Isten választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. Viseljétek el egymást és bocsássatok meg egymásnak, ahogyan az Úr is megbocsátott tinektek.”

Ez tehát az első: gonosz világban és gonosz indulatok között te ne légy gonosz.

- A másik, ami áthatja ezt a két fejezetet, az a hit indulata. Mert nemcsak a gonoszság van ám ebben az igében, hanem találkozunk a hittel is. Dávid csodálatos hitével. Miben mutatkozott meg Dávidnak a hite? Abban, hogy tudta és bizonyos volt benne, hogy a dolgok az Isten kezében vannak. Bizonyos volt abban, hogy Isten számon tartja őt, és cselekszik. Nem neki kell intézkednie. Nem neki kell Sault likvidálni. Majd Isten cselekszik. És Dávid minden cselekedetével ezt támasztja alá ebben az igében.

Fontos, hogy tudjuk: Isten a mi oltalmunk és erősségünk. Igen bizonyos segítség a nyomorúságban.

Jó lenne, ha ebben a tanévben is így tudnánk elindulni: Uram, rád várunk, rád hagyatkozunk. Te intézd az ügyemet és a sorsomat. Sokan fognak érettségizni ebben az évben. Sokan kitöltik az egyetemi, főiskolai felvételi papírokat. Jó lenne, ha tudnátok kérni mindannyian: Uram, te intézd az én ügyemet, Uram te intézd a sorsomat.

Dávid emberei rá akarják beszélni arra, hogy ölje meg Saul, mert az Úr a kezébe adta. És megdöbbenő, hogy még ígét is mondanak: meg van írva, kezébe adja a te ellenségedet. Igen, de ne azért, hogy megöld, hanem azért, hogy megpróbálja: mi van a te szívedben, a te gondolkozásodban, a te indulatodban. Ezért találkozik a hívó ember útja a hitetlenek útjával, az igaz ember útja a gonoszok útjával, hogy kiderüljön: mi van a te szívedben. Hogyan viszonyulsz emberekhez ilyen esetekben?

És Dávid hogy reagált? Azt mondja az embereinek: Istennek van hatalma. Saulnak vagy lejár majd ideje, vagy harcban vész el. Isten tudja, hogyan zárja le az ő életét. Minden ember életének az ideje az Úr kezében van. Én nem siettettem Isten óráját. Nála vannak az idők és az idők részei. Hogyan emelhetnék kezét különben is az Isten felkentjére?! Áthatja Dávidot a hit.

Amikor a gonoszságra őt rá akarják beszélni, olvasunk egy csodálatos mondatot a 24. fejezetben. Dávid mit tett? Ő lebeszélte az embereket a gonoszságról. Melyik a sikeresebb?

Nézzük meg az életünket. Gondoljatok év közben arra, hogy melyik lesz a sikeresebb? Titeket sikerül rábeszélni a rosszra, mert vannak olyan haverok, akik rábeszélnek majd titeket arra, vagy pedig te, mint Isten gyermeke, lebeszéled őket a rosszról. Melyik lesz az erősebb? Ők térnek tehozzád, vagy te térsz őhozzájuk? Melyik fog győzedelmeskedni? Meg mersz-e szólalni? Dávid meg mert, és lebeszéli őket.

Meg merünk-e szólalni ott, ahol lebeszélni kellene, ahol csitítani kellene? Valaki így mondta egyszer: én vagyok a villámhárító. Lesztek ti villámhárítók ott, ahol nagy a feszültség?

Tudod csitítani a másikat, lebeszélni a rosszaságról, a csínytevésről?

A gyermekek között is nagy a gonoszság, és a gyermekszív is bűnös szív, és ők is gonoszak tudnak lenni. Azért tudom, mert gyerekként én is gonosz voltam, míg Jézus Krisztus meg nem talált, és meg nem változtatta a szívemet. Mi is szerettünk verekedni, csúfolódni. Aztán bennünket is csúfoltak. De fontos, hogy te hogy viselkedsz. Úgy-e mint az Isten gyermeke, mint gyülekezeti tag, mint vasárnapi iskolába járó gyermek, mint hit-tanra járó gyermek? Én nem tehetem, mert nekem nem engedett ilyet az Úr, az én Istenem. Tudsz te villámhárító lenni a családotban, a szomszédok között? Tudsz csitítani szeretettel? Hassa át életünket a hit!

- Áthatja az imádság is ezt a két fejezetet. Nemcsak a gonoszság hatja át, nemcsak a hit hatja át, hanem az imádság is. Dávid felfelé néz és imádkozik. Mi az, ami megment bennünket ilyen helyzetekben? Az imádság. Az Úrral való beszélgetés.

Így olvassuk, ezt mondja Dávid: Mentsen meg az Úr attól, hogy olyat tegyek... Vagy egy másik imádsága: legyen olyan értékes az én életem az

Úr előtt, mint amilyen értékes volt a te életed ezen a mai napon előttem. — Ez az imádság. Mentsen meg az Úr engem attól... Hívjuk segítségül az Úr nevét.

Az imádságra buzdít bennünket a Timóteushoz írt levélben is az ige. Azt írja Pál apostol Timóteusnak, hogy tartassanak könyörgések minden emberért, minden vezetőért, hatalmasságban levőért, királyokért, mert ez Isten rendje. Ő rendelt feletteseket, vezetőket és azt mondja Isten a gyermekeinek, hogy ti meg imádkozzatok értük. Ne gonoszt gondolatok, hanem kíméljétek és imádkozzatok értük. Ez a mi kötelességünk és ez a feladatunk.

- A negyedik, ami áthatja ezt a két fejezetet, az pedig az irgalmasság. Nemcsak a gonoszság, nemcsak a hit, nemcsak az imádság, hanem áthatja ezt a két fejezetet az irgalmasság is. Megindult Dávid szíve. És Dávid valóban így gondolkozott: nem Saul a gonosz. Uram, add, hogy szívemben és gondolataimban ne legyen ott a gonosz.

És mi az, ami hatástalanítja a gyűlöletet? Az irgalmasság. A gyűlölet olyan, mint a bomba. Találtak egy világháborús bombát, és az veszélyes, mert felrobbanhat. Hívják a tűzszerészeket, és ők mit tesznek a bombával? Hatástalanítják, és nem fog robbanni, nem fog pusztítani.

Jusson eszünkbe, hogy az irgalmasság hatástalanítja a gyűlöletet. A szeretet hatástalanítja a gonoszságot. Mert ha nem úgy viszonyulunk másokhoz, ahogy mások hozzánk, az hatalmas bizonyoságtétel. Ha mi a gonoszt jóval le tudjuk győzni, ha bennünk nem az az indulat van, ami bennük, hanem az az indulat, ami az Úr Jézus Krisztusban volt, aki irgalmasságra indult a gonoszság láttán is.

Így tanít minket a mi Urunk, Jézus Krisztus a Hegyi beszédben, amikor azt mondja: áldjátok azokat, akik titeket gyaláznak. Áldjátok, és ne átkozzátok. Meg akik üldöznek vagy gyűlölnek titeket, ti szeressétek azokat. Miért? Azért, mert Isten gyermekei vagytok. És még imádkozzatok is azokért, akik háborgatnak titeket, hogy legyetek a ti mennyei Atyátok fiai.

Miért? Azért, mert mi az Úr Jézus gyermekei vagyunk. És a mi Urunk Jézus Krisztusról azt olvassuk, hogy amikor Őt szidalmazták, Ő nem szidalmazott viszont. Amikor szenvedett, nem fenyegetőzött. Imádkozott azokért, akik keresztre feszítették. A mi Urunk Jézus Krisztus ilyen volt. Hagyta az Ő ügyét és sorsát az igazságosan ítélőre, Istenre.

Igen, legyen nekünk is nagy példává Dávid esete. Nemcsak a gonoszság van, hanem a te szívedben legyen hit, legyen imádság és legyen irgalmasság azért, hogy megtartassál.

Egy szép verset találtam Reményik Sándortól. Valakiről ír, hogy miért hallgatott egy bizonyos helyzetben és esetben. Az utolsó néhány sorát felolvasom:

Nem a mi dolgunk igazságot tenni,
A mi dolgunk csak igazabbá lenni.
Elhallgatott, mert vad tusák közül
Immáron Istenéhez menekül.
Vele köt reggel, este új kötést,
És rábízta az igazságtevést.

Bízd magad a kegyelemre ebben az új tanévben is. Bízd magad a te Uradra, és élj hozzá méltó életet, mint az Ő gyermeke. És ne felejtsd el ezt a rövid kis fohászt: Őrizz, Uram!

Mielőtt imádkoznánk, tanuljuk meg az aranymondást. Így hangzik a Római levél 12. fejezete 17. verséből:

Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért!

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, hálaadással köszönjük, hogy gyermekeidet meg tudod őrizni és védeni.

Kérünk, hogy mutass rá: nem az a legnagyobb gonoszság, amivel a világban találkozunk, hanem az a baj, ha ez a gonoszság beszivárog a fejünkbe, szívünkbe, gondolatainkba, látásunkba, egész életünkbe.

A hajó a vízen van, de a víznek nem szabad beáramlania a hajóba.

Így vagyunk mi, mint a te gyermekeid a világban. Köszönjük Úr Jézus, hogy nem kiveszel bennünket a világból, hanem megőrizöl bennünket a gonosztól.

Kérünk, őrizd meg szívünket és gondolatainkat. Hadd tapasztaljuk a te áldásodat. Adj nekünk szorgalmat, türelmet, békességet, szelídséget, szeretetet. Ezt csak te tudod munkálni a szívünkben.

Kérünk, Urunk, áldd meg az iskolákat, tanárokat, és kérünk, áldd meg egyházi iskoláinkat, különösen, ahol még hittant is kötelezően tanítanak. Kérünk, minden iskolában te tedd lehetővé a hitoktatást, és segíts sokakat, hogy komolyan vegyék: tanulhatják a Szentírás drága üzenetét.

Köszönjük, hogy a nyáron megőriztél bennünket, hogy sok szép élményben lehetett részünk, hogy pihenhattunk, hogy feltöltődhettünk.

Kérünk, hogy most, amikor újból elkezdjük a munkát, te légy velünk és jöjj velünk, Úr Jézus Krisztus, drága Szabadítónk és hűséges Megváltónk.

Ámen.

Drese A., Darmstadt, 1698. 434.

Ve- zess, Jé- zu-sunk, S vé- led in-du-lunk.

Küz-de- lem-re hív az é- let,

Hadd kö- ves-sünk ben- ne té- ged;

Fog-jad a ke- zünk, Míg meg-ér-ke-zünk.

Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek.
 És, ha terhet kell viselnünk,
 Panaszt mégsem ejt a nyelvünk;
 Rögös bár utunk, Hozzád így jutunk.

Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt.
 Vagy, ha másért bánat éget,
 Adj türelmet, békességet,
 Reménnyel teli Rád tekinteni.

Kísérd lépteink Éltünk végéig.
 És ha roskadozva járunk,
 Benned támaszt hadd találunk,
 Míg elfogy az út, S mennyben nyitsz kaput.